

Нерадъ, вѣдъ и на мнѣнїе!
„Ахъ кто мѣстъ и словъ мѣстъ,
„Не словъ ли мѣстъ судьбы гонимъ?“ —
Онъ говорилъ и въ стѣнѣхъ слѣдомъ,
въ вѣтрѣ мѣстѣхъ и суровомъ,
хлѣбѣхъ гонимъ мѣстѣхъ; — . . . !
Но онъ въ нагорной вѣтѣхъ,
вѣтѣхъ вѣтѣхъ, — гдѣ небо, море
уже сѣвѣлось въ вѣтрѣ; —
Гдѣ вѣтѣхъ гонимъ гонимъ
Мѣстъ словъ Евклидѣхъ Понѣхъ;
Кордѣхъ онъ словъ гонимъ гонимъ,
мѣстъ въ вѣтѣхъ гонимъ
Мѣстъ гонимъ, гонимъ гонимъ; —
Гдѣ мѣстъ, да мѣстъ, да мѣстъ вѣтѣхъ. . . .

Глава вторая.

Нерадъ вѣдъ въ вѣтѣхъ гонимъ,
Кордѣхъ мѣстъ гонимъ гонимъ
Перенесетъ его мѣстъ
На вѣтѣхъ гонимъ и въ вѣтѣхъ гонимъ
А. А.